

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL Dosar nr. 1658/88/2016*

ÎNCHEIERE/CA

Sedința publică din 10 iunie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol judecarea recursului contencios administrativ și fiscal formulat de recurentul reclamant (...) și a **recursului incident** promovat de pârâta societatea (...), împotriva **sentinței civile nr.1338/04.10.2018** pronunțată de Tribunalul Tulcea în **dosarul nr.1658/88/2016***, având ca obiect *litigiu privind domeniul public*.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 03.06.2019, și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Curtea având nevoie de timp pentru a delibera asupra cererii de sesizare a Î.C.C.J a amânat pronunțarea la data de 10.06.2019, când a pronunțat următoarea hotărâre.

CURTEA

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la modul de interpretare a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice și ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, în sensul de a se lămurii dacă pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune este necesară luarea unei decizii de către consiliul județean care a hotărât în for decizional concesiunea sau dacă, în schimb, rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor.

Examinând sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea o constată admisibilă, având în vedere următoarele considerente:

I. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată sub nr. 1658/88/05.09.2016, reclamanta (...) a chemat în judecată pe pârâta (...) solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună rezilierea de plin drept a contractului de concesiune nr. 93/4.06.1998, intervenită potrivit pactului comisoriu de grad IV, stabilit de comun acord de către părți în art. 24 din contractul de concesiune; obligarea pârâtului concesionar la predarea către concedent a bunurilor care au constituit obiectul concesiunii.

Prin sentința civilă nr.1946/21.11.2016, instanța de fond a respins ca nefondată excepția netimbrării acțiunii și a admis excepția lipsei procedurii administrative prealabile, respingând acțiunea formulată de reclamanta (...) în contradictoriu cu pârâta (...) , ca inadmisibilă.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs reclamantul (...) și pârâta (...).

Prin Decizia civilă nr. 1277/CA/11.12.2017 Curtea de Apel Constanța a admis recursurile declarate de recurentul – reclamant (...) și de recurenta – pârâtă (...), împotriva Sentinței civile nr.1946/21.11.2016 pronunțată de Tribunalul Tulcea în dosarul nr.1658/88/2016, a casat sentința civilă recurată și a trimis cauza instanței de fond pentru continuarea judecății.

Prin sentința civilă nr.1338/04.10.2018, Tribunalul Tulcea a respins acțiunea formulată de reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâta (...), ca nefondată și a obligat reclamantul la plata către pârât a sumei de 14.500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Prima instanța a reținut că din analiza atribuțiilor celor două autorități, executivă și deliberativă se observă că președintele consiliului județean nu are nici o atribuție care să privească punerea în valoare a bunurilor aparținând unității teritorial administrative (art. 104 din Legea nr. 215/2001), în timp ce în cazul consiliului județean există o dispoziție expresă în acest sens în cuprinsul art.91 alin. 1 lit.c din Legea nr. 215/2001, „consiliul județean îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții[...] atribuții privind gestionarea patrimoniului județului.

Astfel, calitatea de concesionar aparține consiliului județean, acesta fiind acela care exercită toate drepturile ce rezultă din clauzele contractuale, inclusiv pe acela de a cere rezilierea contractului sau de a investi instanța cu constatarea realizării unui pact comisoriu de gradul IV, cum este în cazul de față.

Este o aplicație a principiului simetriei actelor juridice, respectiv subiectul de drept care are capacitatea și calitatea de a încheia un act juridic este acela care are și dreptul de a hotărî sau cere, după caz, rezilierea lui.

Întrucât concesionarea bunului în litigiu a fost hotărâtă de către (...), contractul de concesiune a fost încheiat, cu respectarea dispozițiilor legale, de către (...), în calitate de concedent, pentru respectarea principiului mai enunțat, din punct de vedere formal, ar fi trebuit să existe o hotărâre a (...) prin care să se hotărască aplicarea pactului comisoriu expres de grad IV, în ipoteza în care acesta exista, sau sesizarea instanței judecătorești pentru a dispune rezilierea contractului de concesiune, în celelalte cazuri.

Cum în cauza pendinte nu există o hotărâre a consiliului județean, introducerea prezentei acțiuni de organul executiv, în lipsa unui mandat din partea titularului dreptului de a hotărî menținerea sau din contra rezilierea contractului, respectiv consiliul județean, lipsește de substanță dispozițiile mai sus amintite, iar efectul este respingerea unei astfel de acțiuni.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs reclamanta (...), și recurs incident promovat de pârâta societatea (...) criticând soluția instanței de fond ca fiind nelegală.

La termenul de judecată din data de 04.03.2019 recurenta pârâtă (...) a depus la dosar cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la modul de interpretare a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice și ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, în sensul de a se lămurii dacă pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune este necesară luarea unei decizii de către consiliul județean care a hotărât în for decizional concesionarea sau dacă, în schimb, rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor.

II. Caracterul esențial al dezlegării solicitate pentru soluționarea cauzei:

Obiectul cererii deduse judecății în cauză constă în rezilierea de plin drept a contractului de concesiune nr. 93/4.06.1998, intervenită potrivit pactului comisoriu de grad IV, stabilit de comun acord de către părți în art. 22 din contractul de concesiune; obligarea pârâtului concesionar la predarea către concedent a bunurilor care au constituit obiectul concesionării.

Din datele speței se retine ca între (...), în calitate de concedent, și parata (...), în calitate de concesionar, s-a încheiat contractul de concesiune nr.93/04.06.1998 având ca obiect transmiterea dreptului de folosință asupra 3203 ha aparținând domeniului public al județului Tulcea către concesionar iar acesta să cultive cu cereale și plante tehnice terenul și să plătească redevența stabilită.

Prin acțiunea dedusă judecății reclamantul solicită instanței ca să dispună rezilierea deplină a contractului de concesiune motivat de neîndeplinirea obligațiilor contractuale prevăzute la art.21 iar, în apărare, parata a invocat lipsa unei hotărâri a consiliului județean în care să se voteze rezilierea contractului de concesiune.

Susține societatea pârâtă că în condițiile în care concesiunea bunului a fost hotărâtă de către consiliul Județean Tulcea prin Hotărârea 15/27.02.1998, contractul a fost încheiat de (...) în calitate de concedent ar fi trebuit să existe o hotărâre a consiliului Județean prin care să se hotărască rezilierea contractului de concesiune și sesizarea instanței pentru constatarea acesteia. Fără această hotărâre a consiliului nu se poate exercita un control asupra acțiunilor întreprinse de Președintele (...) care ar putea fi abuzive și discreționare.

Potrivit dispozițiilor art.91 alin.4 lit.a Legea 215/2001 : "În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), consiliul județean:

- a) hotărăște darea în administrare, concesiunea sau închirierea bunurilor proprietate publică a județului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes județean, în condițiile legii;"

iar art.123 alin.1 prevede ca "Consiliile locale și consiliile județene hotărăsc ca bunurile ce aparțin domeniului public sau privat, de interes local sau județean, după caz, să fie date în administrarea regiilor autonome și instituțiilor publice, să fie concesionate ori să fie închiriate. Acestea hotărăsc cu privire la cumpărarea unor bunuri ori la vânzarea bunurilor ce fac parte din domeniul privat, de interes local sau județean, în condițiile legii."

De asemenea, potrivit art.8 din Legea 219/1998: "Concesiunea unor bunuri proprietate publică ori privată a statului, a unor activități sau a unor servicii publice se aprobă pe baza caietului de sarcini al concesiunii, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, orașenesc sau comunal, după caz."

În cauza, din actele dosarului rezulta ca contractul de concesiune nr. 93/1998 a fost încheiat ca urmare a Hotărârii 15/1998 a (...) și procesului verbal de licitație publică din 14.10.1997.

Aspectul care se pune în discuție în cauza și care este determinant pentru soluționarea litigiului dintre părți constă în stabilirea dacă rezilierea contractului de concesiune încheiat ca urmare a unei hotărâri a (...) și în baza unei licitații publice poate fi dispusă de către (...) ca urmare a unei decizii prin care să se hotărască rezilierea ca urmare a pactului comisoriu sau poate fi solicitată doar de către președintele consiliului județean.

Rezultă, prin urmare, că dispozițiile art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, sunt aplicabile speței.

III. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu a fost pronunțată o hotărâre pentru dezlegarea unei chestiuni de drept asupra acestei chestiuni de drept care face obiectul sesizării în prezenta cauză.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Intimata parata apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.519 cod proc. civ. în vederea sesizării ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În acest sens se arată că Dosarul nr. 1658/88/2016*, aflat pe rolul Curții de Apel Constanța se află în faza procesuală a recursului, formulat potrivit prevederilor art. 20 din Legea nr. 554/2004; chestiunea de drept privește posibilitatea de a interpreta diferit prevederile art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice și prevederile art. 8 din Legea nr. 219/1998 ca urmare a faptului că aceste prevederi pot fi interpretate diferit, fiind incomplete; acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Aceste prevederi sunt incomplete având în vedere faptul că dispun că manifestarea de voință a consiliului județean la încheierea unui contract de concesiune se va exprima sub forma unei hotărâri a consiliului județean adoptată cu cvorumul și majoritatea prevăzută de lege, fără a prevedea însă care este forma de exteriorizare a voinței consiliului județean atunci când decide încetarea unilaterală sau rezilierea unui contract de concesiune sau dacă o astfel de manifestare de voință poate aparține unui singur membru al consiliului județean.

Dispozițiile art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice și prevederile art. 8 din Legea nr. 219/1998, în discuție, au dat naștere unor interpretări diferite chiar în prezentul litigiu, prima recurenta reclamantă apreciind că la încetarea unui contract de concesiune nu este necesară adoptarea unei hotărâri de către consiliul județean cu cvorumul și majoritatea prevăzute de lege, pe când intimata-pârâtă (...) a arătat că o astfel de interpretare nu poate fi acceptată, întrucât pentru rezilierea unui contract de concesiune este necesară adoptarea unei hotărâri de către consiliul județean.

Această chestiune de drept este susceptibilă de a primi interpretări diferite ca urmare a faptului că prevederile legale sunt incomplete și nu cuprind trimiteri exprese la prevederile Codului civil care consacră principiul simetriei formelor și care se aplică oricărui contract ca și drept comun.

Intimata parata susține că interpretarea acestei chestiuni de drept se impune a fi efectuată de către Înalta Curte de Casație și Justiție pe baza pronunțării unei hotărâri prealabile, în calitate sa de instanță supremă.

Recurentul apreciază că dispozițiile Legii 219/1998 sunt clare și neechivoce. Dispozițiile art. 8 prevăd că în materia contractelor de concesiune există obligația de a se adopta o hotărâre numai de aprobare a concesiunii și nu de reziliere a contractului de concesiune.

V. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Problema de drept s-a pus în discuție în mai multe litigii ce au avut ca obiect rezilierea contractelor de concesiune încheiate de (...) cu societatea intimata din prezenta cauza sau cu o alta societate.

- **În dosarul 1660/88/2016** având ca obiect rezilierea contractului de concesiune prin sentința civilă 2092/29.11.2017 Tribunalul Tulcea a admis acțiunea și constatat reziliat de plin drept contractul de concesiune încheiat de (...) și o societate în calitate de concesionar. Împotriva acestei sentințe s-a declarat recurs cauza fiind soluționată de Curtea de Apel Constanța prin decizia nr. 898/05.07.2019 în sensul respingerii recursului.

S-a apreciat în motivarea deciziei că nu există o prevedere legală care să prevadă expres emiterea de hotărâri de consiliu în cazul exercitării drepturilor conferite de un contract încheiat pentru punerea în valoare a unui bun public județean, având în vedere și faptul că nu există o hotărâre de consiliu care să limiteze atribuțiile conferite președintelui consiliului în sensul arătat anterior, dar nu în ultimul rând și faptul că principiul simetriei formelor nu are aplicabilitate în cauza de față, inițierea demersurilor privind constatarea intervenirii rezilierii de drept se situează în limitele exercitării atribuțiilor conferite de lege. Astfel, nici contractul de concesiune nu este actul personal și nu reprezintă voința individuală a președintelui consiliului județean, nici executarea contractului și desființarea acestuia nu reprezintă acte personale, ci voința colectivă a membrilor (...) ce a fost exprimată inițial și care nu s-a modificat până la momentul invocării rezilierii și nici ulterior nefiind necesară o validare demersului de

reziliere a contractului de concesiune. Contrar celor susținute de recurent, dispozițiile pe care le invocă nu se circumscriu principiului simetriei formelor actelor juridice și nici vreunei obligații de a hotărî sau valida demersul respectiv, dimpotrivă fiind necesar o invalidare expresă.

In dosarul 1657/88/2016* având ca obiect rezilierea contractului de concesiune prin sentința civilă 1000/19.06.2018 Tribunalul Tulcea a respins acțiunea ca nefondată. Împotriva acestei hotărâri s-a declarat recurs înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța iar prin decizia nr.348/CA/11.03.2019 a fost admis recursul, s-a casat în tot sentința și în rejudecare s-a admis acțiunea și a constatat rezilierea de plin drept a contractului de concesiune nr. 139/29.01.1999 încheiat între (...), în calitate de concedent, și societatea pârâtă, în calitate de concesionar. În decizia pronunțată Curtea a apreciat că hotărârea primei instanțe este dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a dispozițiilor art. 91 alin. 4 lit. a din Legea nr. 215/2001, în mod nelegal fiind reținut de către judecătorul fondului că aceste dispoziții devin aplicabile, conform principiului simetriei actelor juridice, și în cazul rezilierii contractului de concesiune.

Instanța a considerat că, în aplicarea acestui principiu, doar încetarea sau schimbarea regimului juridic aplicabil bunului respectiv este supusă hotărârii consiliului județean, iar nu și încetarea în sine a unui contract de concesiune determinat.

În dosarul **1659/88/2016** s-a solicitat rezilierea contractului de concesiune însă, cauza este pe rolul Tribunalul Tulcea nefiind soluționată.

VI. Caracterul de noutate al problemei de drept.

Chestiunea de drept este nouă, examenul jurisprudențial efectuat relevând că la nivelul instanțelor de judecată din raza de competență a Curții de Apel Constanța s-au înregistrat aceste litigii, menționate anterior, unde se pune problema dacă este necesară existența unei hotărâri a consiliului județean care să dispună rezilierea contractului de concesiune în raport de principiul simetriei actelor juridice sau contractul de concesiune poate fi reziliat de către președintele consiliului județean.

Instanța constată că nu au fost pronunțate multe spete în care instanțele să fi dat o dezlegare clară acestei probleme de drept, mai mult opiniile sunt divergente pe acest aspect.

Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat încă o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită și nu au fost pronunțate multe spete în care instanțele să fi dat o dezlegare clară acestei probleme de drept mai mult, opiniile sunt divergente pe acest aspect dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării primind interpretări diferite.

VI. Norma de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție

În cauză, instanța de trimitere solicită ÎCCJ să statueze de principiu asupra interpretării dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, Republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Unul dintre principiile esențiale este principiul simetriei actelor juridice, cunoscut și sub denumirea de principiul simetriei formelor în virtutea căruia, orice modificare adusă uneia ori alteia dintre clauzele unui act juridic trebuie să îmbrace aceeași formă ca și actul modificat.

Din analiza dispozițiilor legale susmenționate rezultă că, atunci când se concesionează un bun aflat în proprietate publică sau privată a unei unități administrativ-teritoriale, calitatea de concesionar aparține consiliului județean, acesta fiind acela care exercită toate drepturile ce rezultă din clauzele contractuale, inclusiv pe acela de a cere rezilierea contractului.

Este o aplicație a principiului simetriei actelor juridice, respectiv subiectul de drept care are capacitatea și calitatea de a încheia un act juridic este acela care are și dreptul de a hotărî sau cere, după caz, rezilierea lui.

În speta de fata se reține faptul că concesiunea bunului în litigiu a fost hotărâtă de către (...) prin hotărârea menționată în contract, contractul de concesiune a fost încheiat, în urma licitație publice, de către (...), în calitate de concedent, astfel încât, pentru respectarea principiului enunțat, din punct de vedere formal, ar fi trebuit să existe o hotărâre a consiliului județean prin care să se hotărască aplicarea pactului comisoriu expres de grad IV sau sesizarea instanței judecătorești pentru a dispune rezilierea contractului de concesiune.

Curtea reține, din interpretarea coroborată a art.91 alin.4 lit a și a art.8 din Legea 219/1998 rezulta ca legiuitorul a instituit obligativitatea hotărârii de concesiune a unui bun proprietate publica însă nu se prevede în același sens și în cazul rezoluției contractului de concesiune. În lipsa unei reglementari exprese în condițiile în care în materia concesiunii bunului proprietate publica se prevede expres existența unei hotărâri a consiliului județean se aplica principiile consacrate în dreptul civil în speta principiul simetriei actelor juridice.

Astfel, în opinia instanței, forma prevăzută la încheierea actului trebuie să fie aplicabilă și pentru aplicarea sancțiunii rezilierii actului act respectiv, a contractului de concesiune.

Curtea apreciază că ceea ce prevalează este îndeplinirea condițiilor de legalitate iar în vederea respectării legalității trebuie să se dea prevalența principiului simetriei actelor juridice.

Pe de altă parte, dispozițiile art.91 ali.4 lit.a Legea 215/2001 și art.8 Legea 219/1998 pot primi o interpretare diferită, în sensul că atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut expres ca și rezilierea contractului de concesiune să fie hotărâtă de consiliul județean nu se poate aplica principiul simetriei astfel că această dificultate de interpretare reclamă intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pe calea reglementată de dispozițiile art. 519 C.pr.civ.

VIII. Aspecte finale

Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea apreciază admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept următoare: „În interpretarea art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, Republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor.”

Se va înainta prezenta încheiere către ÎCCJ, atașându-se copii de pe cererea de chemare în judecată, cererea de recurs, întâmpinări și practica judiciară relevantă.

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.pr.civ. se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, Republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor.

În temeiul art. 520 alin.2 Cod procedură civilă suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, azi, 10.06.2019.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red.jud. (...)
4 ex./03.02.2020
Gref. (...).

ROMÂNIA

CURTEA DE APPEL CONSTANȚA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1658/88/2016*

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 03 iunie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol judecarea recursului contencios administrativ și fiscal formulat de recurentul reclamant (...), și a **recursului incident** promovat de pârâta societatea (...) împotriva **sentinței civile nr.1338/04.10.2018** pronunțată de Tribunalul Tulcea în **dosarul nr.1658/88/2016***, având ca obiect **litigiu privind domeniul public**.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru recurentul – reclamant consilier juridic (...) în baza delegației de reprezentare nr.477/28.02.2019, depusă la dosar, pentru intimata reclamantă răspund: avocat (...) în baza împuternicirii avocațiale nr.4215232/04.03.2019, aflată la fila 79, avocat (...) , în baza împuternicirii avocațiale nr.197/03.06.2019, depusă la dosar și avocat (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art.153 și următoarele Cod de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul cererii, stadiul procesual.

Se depune taxa de timbru în cuantum de 100 lei, conform chitanței seria 159614/19 nr.56701/29.05.2019 astfel cum s-a dispus prin încheierea precedentă.

Avocat (...) depune la dosar cererea de intervenție accesorie formulată de (...), cerere pe care o comunică părților prezente.

În condițiile depunerii cererii de intervenție accesorie reprezentanții părților solicită termen pentru a lua cunoștință de aceasta.

Având în vedere că suntem sesizați și cu celelalte două aspecte privind sesizarea Curții Constituționale și a Î.C.C.J. lasă dosarul la a doua strigare pentru a se pune concluzii atât pe cererea de intervenție cât și pe aspectele invocate.

La reluarea cauzei se prezintă părțile prin apărători aleși.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de intervenție.

Avocat (...) arată că societatea (...) are un interes propriu, legitim și actual în legătură cu dosarul de față. Învederează instanței că sunt atât motive juridice cât și economice care conduc spre admiterea în principiu a cererii de intervenție accesorie. Motivat de existența celor patru dosare existente pe rolul instanței de judecată, toate plecând în legătură cu două acte ale situației de fapt, un referat al Corpului de Control al Prefecturii și un studiu IFA care au condus spre concluzia autorității că nu s-au respectat obligațiile exprimate prin contracte iar din punct de vedere economic sunt parte din același grup, activează pe aceeași arie care face obiectul contractului de concesiune și există contracte de prestări servii între cele două societăți. O situație negativă a unei dintre cele două ar conduce inevitabil la admiterea cererii. O soluție corectă dar cu finalitate negativă împotriva intimitei pârâte din acest dosar îi afectează în mod direct.

Recurenta reclamantă prin consilier juridic solicită respingerea cererii de intervenție cu referire la dosarul nr.1657/88/2016 soluționat în mod definitiv drept pentru care nu există interes pentru promovarea cererii de intervenție.

Avocat (...) pentru intimata (...) consideră îndeplinite condițiile de admisibilitate arătând că societățile făcând parte din același grup. Împotriva ambelor societăți s-a început cele patru procese unde se impută aceleași încălcări și se sprijină pe un probatoriu similar. Chiar dacă actele depuse în cauză anume acest studiu IFA și Raportul corpului de control al Prefectului chiar dacă acțiunile se bazează pe aceleași documente situația de fapt reținută în acele acte cu privire, pe de o parte la (...) iar pe de altă parte la (...) conține anumite diferențe. Acele diferențe trebuie avute în vedere de complet atunci când judecă această cauză dar dosar pentru admisibilitate este admisibilă în principiu cererea de intervenție, impactul comercial. Vizavi de concluziile (...) arată că pe rolul Curii de Apel Constanța există un alt dosar 1660/88/2016 care nu este soluționat și ca atare există interes.

Avocat (...) susține concluzii se admitere în principiu a cererii de intervenție accesorie.

Apărătorul intervenientei arată că nu este adevărat că nu ar avea interes dosarul de care se face mențiunea 1657/88/2016* situația de fapt se referă la o suprafață de termen care ar fi fost afectată de o încălcare din partea societății (...). Are interes și există în continuare.

Curtea, deliberând apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru cererea de intervenție accesorie motivat de faptul că existența unor dosare similare nu reprezintă o dovadă a interesului într-o altă cauză cu obiect similar purtată cu unitatea administrativă.

Sesizarea Curții Constituționale dar și sesizarea Î.C. C. J.

Avocat (...) arată că ordinea de soluționare este cererea de sesizare a Î.C.C.J. pentru că este vorba de interpretarea unor norme legale care ridică probleme. Intimata în acest mod are pe rol cele patru dosare, trei dintre dosare judecate la tribunalul Tulcea inclusiv acesta unde problema de drept este dacă pentru rezilierea unui contract de concesiune trebuie sau nu hotărârea (...) așa cum trebuie la încheierea contractului, Tribunalul Tulcea a dat răspunsuri diferite. În momentul în care are aceste răspunsuri diferite și din jurisprudență fiind dosar în anul 2008 două spețe pe care le-a identificat a solicitat interpretarea acestei norme și sesizarea Î.C.C.J. în dosarul 1660. În acest dosar după susținere a fost respinsă cererea de sesizare moment la care apreciind că există evident în cauză o interpretare diferită și un aspect incomplet în norma prevăzută de lege a ridicat și excepția de neconstituționalitate, excepție care a fost admisă prin urmare structura noastră a fost de la început că este o problemă de sesizare a Î.C.C.J. dar văzând și opinia în primul dosar al Curții de Apel Constanța a invocat și excepția de neconstituționalitate care aceasta a fost admisă. În cel de-al doilea dosar au fost respinse ambele și de aceea în fața instanței susține aceeași ordine pentru că vorbim de o normă incompletă și acest caracter incomplet poate determina această interpretare care este neconstituțională.

Instanța apreciază că se poate pune în discuție la acest termen excepția de neconstituționalitate cât și cererea de sesizare a Î.C.C.J. cu solicitarea de pronunțare a unei hotărâri prealabile.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Înaltei Curții de Casație și Justiție.

Avocat (...) pentru intimata (...) cu privire la cererea de sesizare a anticipat care este întrebarea se oprește asupra următorului aspect, atât în primul dosar cât și în al doilea prezentul fiind al treilea Curtea de Apel Constanța a respins această sesizare, s-au considerat îndeplinite trei din cele patru condiții ale sesizării și anume suntem în ultimă instanță, există o problemă de drept care poate genera interpretări diferite și Î.C.C.J. în deciziile pronunțate de la intrarea în vigoare a noului cod de procedură civilă a spus că pot avea de principiu o interpretare diferită fie că norma este incompletă sau că nu este corelată cu alte dispoziții legale. Aici avem normă incompletă aspect admis de Curtea de Apel Constanța în celelalte două decizii pentru că nu a considerat sau fiind doar aspect asupra noutății pentru că în Legea nr.215/2001 și în corelare cu Legea nr. 219/1998 care reglementa contractele de concesiune, spune doar cum se încheie contractul de concesiune și care sunt atribuțiile (...) el fiind cel care încheie Contractul de

concesiune dar nu spune ce se întâmplă la reziliere și faptul că nu spune și generează o interpretare diferită rezultă tocmai din aceste dosare similare unde hotărârile au fost diferite, Tribunalul Tulcea a spus că nu este nevoie în două spețe iar Curtea de Apel Constanța având un recurs soluționat teoretic ar fi spus că nu este nevoie. Deci problemă de drept există și chestiunea noutății nu trebuie confundată cu noutatea normei juridice, adică poate să aibă o normă juridică mai veche dar să fie o problemă de drept care nu au fost discutate. Dacă nu ar fi discutată nu ar fi îndeplinit condițiile pentru că nu există acea prima dovadă ar putea genera interpretări diferite. Dacă s-ar fi interpretat de cel mai multe ori diferit suntem pe tărâmul legii și atunci Înalta Curte a spus când se regăsește pe hotărârea prealabilă, atunci când are o interpretare sporadică și inconsistentă. Avem patru decizii doi la doi pronunțate diferit și ceea ce a identificat în jurisprudență au fost cele două decizii depuse la dosar din 2009 ale Curții de Apel Cluj și ale Curții de Apel Brașov care au spus că este nevoie de hotărârea Consiliului județean în astfel de situații. Prin urmare chestiunea a fost analizată sporadic prin soluții diferite și a dat ca exemplu pe aceeași Lege 215/2001 a Administrației publice locale trimiterea făcută de Curtea de Apel București în anul 2016, adică la distanță de doi ani față de momentul la care a invocat; Curtea a spus că este o normă din 2001 acolo se discuta de calitatea procesuală a Primarului de a da anumite acte și s-a pus în discuție și a fost admisă de Î.C.C.J. care a spus dosar dacă are o interpretare adecvată și consacrată atunci nu se mai pune problema unei chestiuni de drept. Prin urmare, Tribunalul Tulcea a decis în această speță unul din temeiurile respingerii acțiunii (...) a spus că nu există hotărârea (...) deși este îndeplinită și a patra condiție de soluționarea acestui aspect de drept depinde soluționarea cauzei apreciind că sunt îndeplinite toate condițiile solicitând a fi sesizată Î.C.C.J cu întrebarea formulată.

Consilier juridic (...) având cuvântul pentru recurentă susține concluzii de respingere a sesizării Î.C.C.J. având în vedere considerentele expuse în mod detaliat concluziile scrise. Arată că nu este vorba de interpretarea unei norme de drept cu caracter echivoc care să ducă la o interpretare unitară. În materia contractelor de concesiune este aplicabilă Legea 219/1998 privind regimul contractelor de concesiune care prevăd că există obligația de a se adopta o hotărâre de consiliu doar de aprobare a concesiunii nu de reziliere a contractului de concesiune. Astfel, Î.C.C.J. nu ar putea statua asupra unor norme legale care sunt clare, neechivoce și care nu conduc la o jurisprudență neunitară.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale.

Avocat (...) arată că a observat punctul de vedere exprimat de Unitatea Administrativ Teritorială Consiliul Județean Tulcea. Din punctul său de vedere sunt îndeplinite toate condițiile pentru sesizarea Curții Constituționale pentru că i se pare că se pune în discuție însăși existența autonomiei locale. Afirmă acest lucru nu numai pentru faptul că s-a schimbat legea electorală și Președintele nu mai are legitimitatea alegerii prin vot direct ci este vorba despre faptul că, Constituțional prin art. 120 respectiv art.122 Consiliul județean este cel care realizează autonomie, președintele trebuie să vină și să pună în practică hotărârile acestuia. Ori, dacă se admite și se întâmplă așa în situația în care se încheie contractul pentru că Consiliul județean Tulcea are în permanență hotărârii pentru această situație în ceea ce privește încetarea acestui contract în cadrul special, acesta al existența unui pact comisoriu, calea nu se mai realizează prin autonomie locală prin Consiliul Județean. Având în vedere și practica recentă a Curții Constituționale care arată că o anumită interpretare a textului poate fi declarată neconstituțională consideră că sunt îndeplinite condițiile. În ceea ce privește punctul de vedere exprimat Consiliul Județean spune că nu ar fi îndeplinite condițiile art.29 teza II, are legătură cu cauza pentru că dacă își amintește bine în cadrul primei instanțe și ar fi fost interesul Consiliului Județean să invoce o asemenea analiză a textului de neconstituționalitate a textului respectiv. Dispozițiile art.29 sunt îndeplinite.

Consilier juridic (...) solicită respingerea sesizării Curții Constituționale motivat de faptul că excepția de neconstituționalitate chiar și în ipoteza în care ar fi admisă, Curtea Constituțională nu ar putea stabili că este necesară adoptarea unei hotărâri de aprobare a rezilierii contractului de concesiune în condițiile în care dispozițiile aplicabile sunt cele alte

legii speciale - Legea nr. 219/1989 așa cum a spus și anterior care impune adoptarea a unei hotărâri doar de aprobare a concesiunii de bunuri iar nu de reziliere a contractului de concesiune, în situația în care Curtea s-ar fi pronunțat altfel ar adăuga la lege ceea ce nu ar fi constituțional.

Avocat (...) arată că nu a solicitat nici o clipă să se pronunțe Curtea în maniera aceasta ci doar cu privire la modul de interpretare. Curtea Constituțională se pronunță în sensul că nu este constituțional textul respectiv sau că este respectat în această manieră.

Se arată ce către consilier juridic (...) că dispozițiile art. 3, art.6 și art.38 din Legea 219/1989 privind regimul concesiunilor sunt neechivoce și Curtea Constituțională nu ar avea ce să constate în sensul dorit de către pârâtă.

Curtea rămâne în pronunțare asupra celor două aspecte invocate privind sesizarea ÎCCJ și a Curții Constituționale.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 10 iunie 2019.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 3 iunie 2019.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)